

סופה

כ"ג באייר, תשמ"ז 22.5.1987

ה"יוריתמיקס" באים.
אנני לנוקס —
סקסופוניה

כל קסמי דיניץ ■ יוסי פקר מדבר. יפת עדיין חבר שלו ■ ה"אידס"
והבעיה היהודית ■ יהודי בודד בליגיון ■ גרומנית פוגשת תיאטרון ■

Coca-Cola

אוכל ונחולק עם קוקה קולה
קוקה קולה עכשיו

הז'אנר של האל

"אלף הצרות הקטנות שחופכות את החיים שלנו לחיי-כלב"

בדרך כלל טוליפ מאושר גם אם למעמדים נטפלים אליו כל מי פורעניים ואז מתחילת כל החיות הקטנות. טוליפ מתחיל להעדר לא רגע, אני קשור אלו ונסתפס גם לי זה מציק. למי כמה זמן נליתו את מליון ואת מליון בייתי של אביק ומה שלנו נראים אחרת. אני מנסה טוליפ בסלינג מורטל וככה טוליפ כל הפרעושים שנטפלו אליו אבל הוא עוד לא נגמר השיעור רוב הפרעושים נשארים במקום שטוליפ הסתובב בו: על הרצף השטוח וגם על הכורסה שטוליפ כשהוא רואה סליחה בכל המקומות האלה, אני מנסה בתכשיר חדש והיעיל מלפני ואחרי זה תאמינו לי, לא נשאר פרעוש. אני לא למשיך בזה, נגמר לי שלמני כמה ימים שטוליפ מביקש - "הב לי פליגל וואו" את פליגל מורטל, פליגל מורטל סדדת אויפל תכשיר נגד פרעושים לנשיב בבתי המרחות ובחורשות

אביק וזה עובר.

חדש

שמות השוק: אימפריה של קולנוע מביאה לך מבצע פצצה:

מנוי גמכו

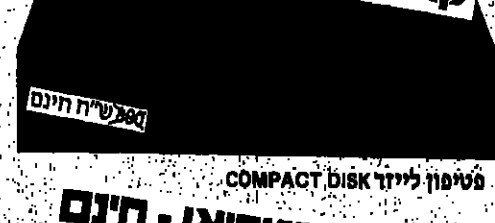

240 סרטים לשנה מתנה לפי בחירתכם:

מיקרוגל - חנים

קומפקט דיסק - חנים

מערכת סטריאו - חנים

אימפריה של קולנוע

אימפריה של קולנוע

לאימפריה אין מתחרים בסרטים ובסרטים

הזאת את הכל

כל קסמי דינין

שמחה דינין, "האיש המוצע ביותר במדינה", מועמד ומוכח לתפקיד צמרת שלא ניתנו לו. פעם די מינה של ראש הממשלה ושגריר-כוכב בארצ'ס, אורח רצוי במרקליני נשיאים וכוכבי קולנוע. עכשיו במקום כינוני כאמצע הפוליטיקה. הקסם האיש מועל כאן בערבונת-מגבל. הפעילות בוועדת הכנסת החוקרת את פרשת פולארד החזירה למרכז את בעל השאיפות להיות שר חוץ.

מאת טל בן שן

בחד עבודה המבולגן למדי, בתוך עירייה של קלסון, ספרים, תצלומים ותיקי עבודה היו מונחים כמח דמי פוליטי תלושי שוליים. כתובים בכתב יד בעט אדום. משהו שנראה כמו רשימה לבחירת הנציגות. אחד שיצא מחדר העבודה גילה שמה דינין שתיירות הללו היתה סיכומי לוועדת החקירה בפרשת פולארד. איזה פיסקות, אני חשבת לעצמי. יכולתי להציק, לתפוס אותה משפט מפתח. אבל מי חשב שבדפוס הזהקים האלה נכתבה מסקנות. שכל העולם מצפה להן המציאות תמיד יותר אפרורית וחטרת תגזית ממה שהייתה מנאר לעצמי.

את העבודה הזו למד שמחה דינין היטב על כשרו בשנים האחרונות: מי שהיה אחד השגרירים הבולטים במדיה האמריקאית, דינין ואיש מורו של "יורד חנוני" קיטינג'ר, מרשיש עכשיו יחד עם כולם במי האממטיים של הפוליטיקה הישראלית במשפט כינוני כאמצע. מי שהיה אורח מוקדם בטקליניות של גורלי שכם, האנס והיי מקסארליון ולפניו גם ניקאה, פורד וקארטר, נאבק על מקום ריאלי ברשימת המועמדים לכנסת, לארצות הברית כנציגות יתרה ובחירות של '81 נודע למקום לא ריאלי, אחרי אהרון נחמיאס ו-81 בקצרות הבאות היה במקום ה-43. מי שהיה וסדני ידיו איש של אקטיביזם טילוני, ברביה ולסרס, ולסרס סטנטיסטי - צור להשיע עכשיו במי חזירי המפלגה בבנין עקרון, לשלוח לכחמי שבועות לחבר מרכז המפלגה ולתגוש שאלות, לקרסן.

6 תמונה

"כשיטה הפוליטית הקיימת אצלנו, המאמץ שאתה משקיע כדי להגיע למה שרצית כל-כך מתיש ולא ענייני, עד שלתפקיד עצמו אתה כבר מגיע שחוק, מרדט וכתיש".

דינין במסע. לצידו - בגילום המרכזי - דידיה קאהוב אליוט טיילור (אמריקני לה שבתחום הנשואים יש לה עלי ותרין של שבעה על אחד). הוא היה השגריר הישראלי הראשון בוושינגטון שקשש קשרים עם בובי אבידור. היתרונות הגדולים - למטה, בחברת טובה - עם ריון, מרס, שולק, ווינבורג.

אומר, "המאמץ שאתה משקיע כדי להגיע למה שרצית כל-כך מתיש ולא ענייני, עד שלתפקיד עצמו אתה כבר מגיע שחוק, מרדט וכתיש".

לגבי אנשים כמותו, שידעו כבר ימים טובים מאלה במשרות ציבוריות, היה המקום הלא-מיון הזה ששמו כנסת אמור להיות רק מסדרון בדרך לכהונה שר, במקרה שלו שר חוץ - אלא שהמסדרון, החבל, ארוך וצפוף וגם על הסדרן (שמעון מרס) איראפר כל כך לסמן, במיוחד אם הוא חושב שאתה אצלו בבית אחרי שהבדל דינין איזה גבס מלטני חשוד הוא, דחק אותו למקום ה-61. אחרי נחמיאס, והואשן אותו עד ארבע שנים מיון לכנסת. פרס גם הבטיח לו כתוב שם המפקד דינין את הממשלה - הוא לא ספק, ויחזיק בו שר. דינין לא שר, כדורו גם לא טען שר. אמנם חזר על מלגת שר במשרד החוץ, אבל פרס הבטיח לעיניו שהבטיח לאברהם, וגם את גיליון לא רצה לקחת, דינין, נוכח לדעת שיתן מני ציפס, נט אינאן אינדיאנס" יותר מרי ציפס - מוחה מרי אינדיאנס, ויך מן העניין, לבסוף הסכים (מה הסכים רצון להתעשר אפילו על תפקיד מנו שר חנוני, אבל גם זה כבר חכמה: למישהו אחר. "היום בחר לשמש שם פרס מבטיל לו משה - כינוי שאין סיכוי שיקבל את זה", אומר אחד מדינין של דינין.

אין פלא איש, שדינין הוא כיום מאמץ גדול במחזות דמוקרטיה דרך מרכז המפלגה, בלי סידורים וכלי רשימה, והוא גם חליב הפעיל ביותר בכנסת שרצה לייח את תפוצתו. הוקחה שלו כדי להשיג מניסן לצבא תרס, "תנין", הוא שואל את חברי

מה כדאי יותר - לייח את הגיל בשנתיים אחרות, או בשנתיים קדימה? למה שלא תכתוב את הגיל האמיתי? עונה לו החבר, והדודי אומר: "אוי, באמת, על זה לא חשבת", אולי אני פשוט רוצה להגיע לאמת מותר לי אולי אני פשוט רוצה שדברים כאלה לא יקרו יותר? אני", אומר דינין, "לא רואה עצמי כשליח המערך בוועדה הזו. הציפייה היא שבוועדה בעלת תפקיד ממלכתי נדע להתגבר על הנימות הפוליטיות לטובת העניין. יש עובדות, והעובדות מובילות למסקנות, וכל הדיעות בעתונות מוכחות לי כבר נכירה של עכשיו בפניו. בסופר-לדבר מה שיקבע הוא הדור".

כבר שבועיים שהוא כתב את המסקנות שלו על דמי הפוליו והם, לא, מלאכת הכתיבה לא קשה לו. להיפך. לפני כן בילה ימים ארוכים בוועדת אכן בשמיעת העדויות ובסיכומים בעליפה. בתקופה הזו ראה את חברי הוועדה יותר מאשר את בני משפחתו, "ואכן הגעתי למסקנה סופית שאני מעדיף את המשפחה שלי". דינין אף פעם לא מתמין הדמנות לאיזה חדר, בריחה או סיפור משעשע. חוש ההומור שלו מופעל כמו מפלט לפינוי שלגים - סולל לו דרך מהירה וקלה ללבם של אנשים. קיטינג'ר היה ביניהם: "כשיקסינג'ר היה רוצה להתפרק קצת מהמתח, הוא היה מומין את דינין לצאתם. הוא אהב את ההומור והדודי הזה, מספר כתב ישראלי לשעבר בושינגטון, ראלונ אופייני בין השניים שדינין אהב לחזור עליו מרי פעם התנהל בערך כך:

קיטינג'ר (במסגרת אחד המסיבים המתחמים במלחמת יום הכיפורים): "אולי תסביר לי איך זה שכל השגרירים האחרים באים אלי בכקשות, ואתה תמיד בא בדרישות?"

דינין: "אולי זה מפני שאני מתרגם את ההוראות מעברית, ועברית היא שפה תובענית. לנו יש עשרות הדיכונות, לא עשר הבקשות".

קיטינג'ר: "הענייה איתך שאתה, חושב שאתה משה".

דינין: "הענייה איתך שאתה חושב שאתה אלוהים".

אבל רוב הספורים שלו הם מימי גולה, שהביאה אותו ממשרד החוץ להיות מנהל לשכתה ויועצה המדיני בשנבחרה לראשות הממשלה. כיאה למי שעבד איתה בצמוד במשך שבע שנים הוא זוכר כל אימרה שלה (משמיץ טוענים שלמד את רבריה בעליפה, מרוב הערצה. הוא אומר שפשוט יש לו זיכרון טוב), ונחשב לבן-טמבא בכל מה שקשור אליה. בשבוע שעבר, כששמר הביע למתן געגועים לימי גולה, מנו את דינין מיד כל העיתונאים: "נו, ומה תגובתך?" (ראה מסגרת).

המסיבה "בן הסתה של המכתב הגדולה" רודסה אותו עד היום. אמרים שמחזותי-עמדותיה, שהגיע לן שהגיע רק בכותה. "אנשים רבים ששחרו לתלונתם בגללה עשו את זה רכ"י, אחר מתגובה בראיון אחר, לא נכון שחשדתי אותה חרצה, חירות, ולא נכון שעניתי". אמר על כל קלה שלה. התווכחתי איתה ורבה, אם כי לא במובן, אלא אם זה הכנס שלי - מילא, לא אלק אותו למכבסה.

שמחה דינין, (88), יליד תל-אביב, לא הגיע אל גולה ממה שקרה "חוגי בית ברלי". הוא בן למשפחה בורגנית אמידה. לאוריו זיתה חנת ברים מנינת רחוב זמלת בגימין ומה זאת אומרת חנות ברים? החנות בלול-אביב, מסביר אחרי מלחמת הלידה, אביו היה יורד התאחדות המחרים בח"א, אדם פעיל בעניינים ציבוריים, איש הצינונים הכלליים. אחותו גינאה בסנסר, והיא גינא בכינוי "למרות שבעצם תמיד רציתי פסנתר". כלומר בביתו ב"בנות-הספר" "יבנה" הציעה חמורה להקניץ אותו כיתה, "זה סימן שבת-הספר הזה לא מסתובב טוב", אמר אביו, והתנער אותו משם.

ב"גימנסיה הרצליה" הוא זכו מילד טוב-הא, תלמיד מרד, וקולט, כתוב, ביוג, למראש של צבא וליהודים. יש עקרון מרדכי, יהודי-לשון וגרמני, שם מלגה לזמן-דינין לא היה בלבם ללמוד בחנוכה (מספר ומספר תנאי).

תמונה

הכנא מן אל-חל

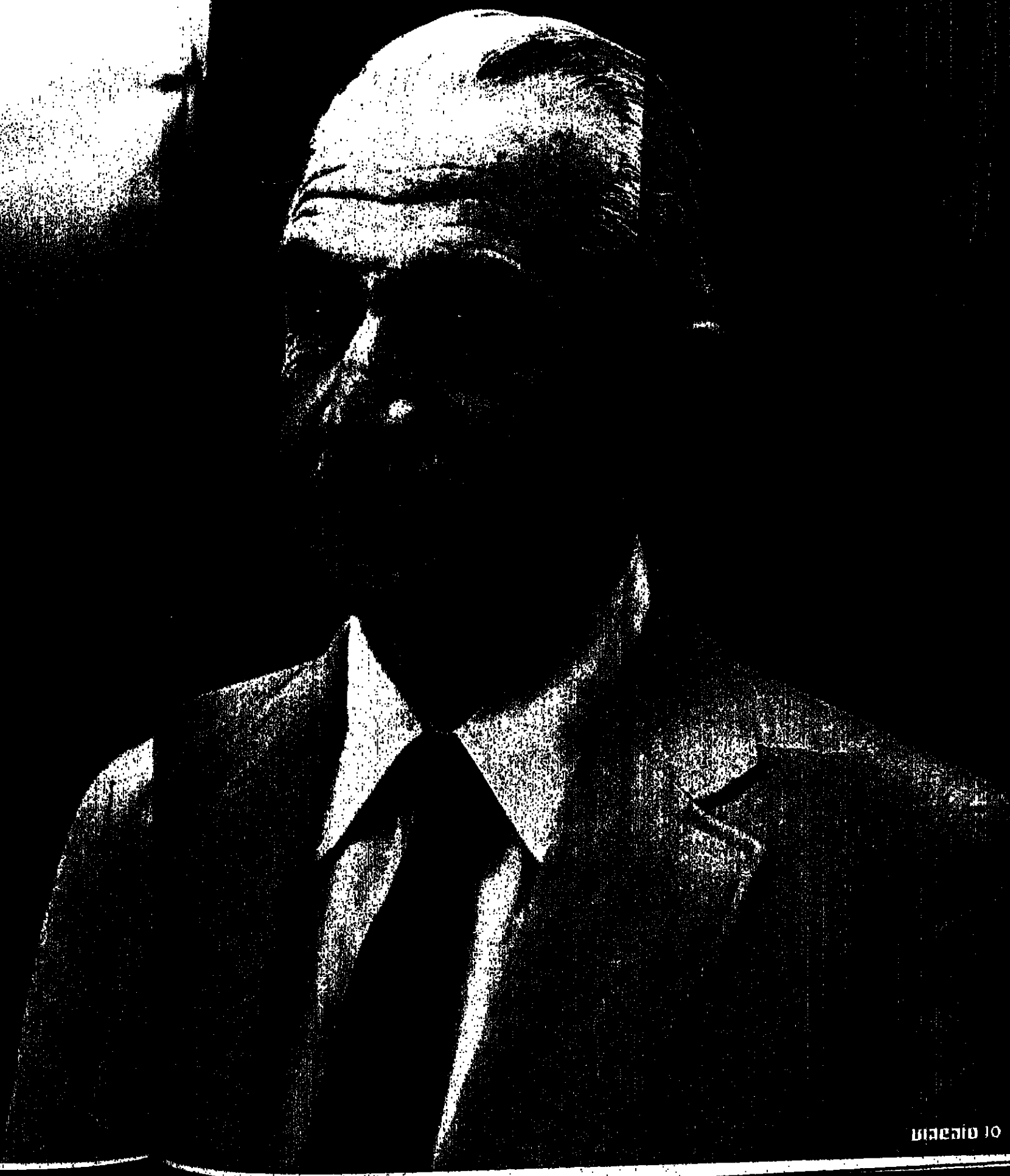

יוסיפקר במפעל המלדה
יבשדאל עושים ליען מכל
אירוע שיש בו מן
המקצועיות

איש הבלדה

יוסי פקר, תעשיות פלדה, מרבה בגיל 62 להיות מריר כלפי שגיאות שעשה בקונצורן "הנח" הכושל וההענקי ומצמו המיליונים לארנסט יפת, כמו על ההצלחות וידוי מידע סדריומו מוקדש עכשיו להבטחת זה המיליון ודיוי נדב אותן בוויית שעלו לו הליקן (דו) ובהיותו עומד בראש

מאת סימנה קהן על עמיתו יוסף פקר

כזה, אני נהפך לקורבן שלו, אבל אי אפשר להיות מריר כלפי מרינה, או עתונות, או כלפי דעתיקה. אפשר רק להטיק מסקנות אישיות ולהתכרבל בסינה.

ויש לו סינה נוחה להתכרבל בה. בגיל 62 הוא עומד בראש קונצורן ענק - "פקר פלדה" - הכולל שיכע מפעלים שכל אחד מהם הוא סיפור הצלחה. על יוסי פקר יגיד פלג תמיר, מי שהיה מנכ"ל התאחדות התעשייתנים, שלזי חיו לנו עוד עשרה תעשייתנים כמוהו הפרצוף של מרינה ישראל היה נראה אחרת, אבל פקר לא נולד תעשיין. הוא הגיע לתעשייה כשהיה בן 33, ושע שנים אחר כך שירש מאביו בית-מסחר לגרול בגיין. "גולותי למשפחת סוחרים מאוד מצליחה ואני לא מרבה על מסחר כעל מילת גנאי, כפי שהרבה מתייחסים אליה היום".

הוא גדל בתל-אביב, דור שמיני בארץ. הכבוד בין ארבעת בניהם של ציפורה ונפתלי פקר, שלמד בבית-ספר ויסודי-ירדני "תחכמוני" וסיים את הלימודים העבריים "ורצליה" בחמשר למד (המשך בעמודים הבאים)

וסי פקר לא חושב שהוא אדם מריר. "אבל אם יש בי מרירות", הוא אומר, "היא מופנית כלפי אנשים שראיתי אותם בחיילותם. אנשים שבמשקם לנחוג כמוני, נהגו אחרת. אבל זו לא מרירות שאני מנהל אותה עם אנשים". החשבון היחיד שיוסי פקר עושה היום נעשה בינו לבין עצמו. הוא מרבה על שגיאות שעשה באותה ניחוחת בה הוא מספר על הצלחותיו. "היום אני מקדיש הרבה זמן לבניית מערכות שתבטחנה את החלקה הקטנה שלי, את "סקרפלדה", מפני אותן שגיאות שנכוויתי מהן בעבר, שגיאות שעשיתי בדנות ובכנס לאומי".

והכוויות, עושה רושם, היו קשות. פקר שילם עליהן בכסף, אבל בעיקר בעוגמת-נפש. הרבה עוגמת-נפש. פקר, אתר מגדולי התעשייתנים בארץ שקיבל לפני כשנה את "פרס התעשייה", היה ממקימי וכעלי חברת "נרות". שנמצאת היום בין כונס נכסים שנה מאוחר יותר, בעקבות פרשת ארנסט יפת, התפטר ממועצת המנהלים של "בנק לאומי". במדינת ישראל, אומר פקר, "עושים ליג' מכל אירוע שיש בו מן המיסטיות, ואם אני מוגלגל לאירוע

הכנס לאומי

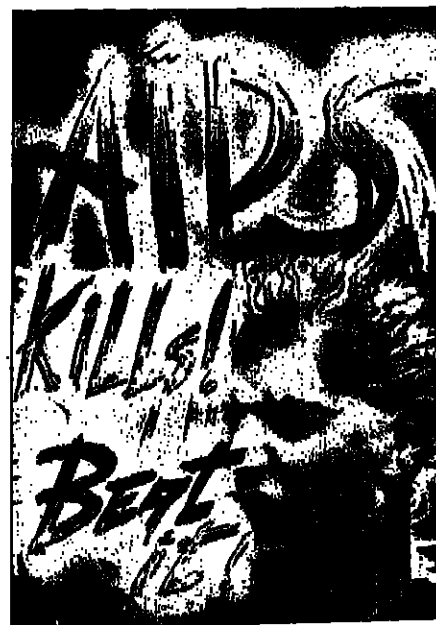

"יש המון יהודים בין ההומוסקסואלים, וכשאנחנו מתים - גם אם אנחנו מתים מ'אידס' - אנחנו עדיין יהודים"

האידס

"היהודים צריכים להבין ש'אידס' היא השואה של שנות ה-80. גם בשואת אירופה לא היה מי שלא חשב בתחילה שהבעיה היא של אחרים, לא שלו". כך דני נאג'ר, נכדו של מי שהיה הרב הראשי התימני של ירושלים בשנות ה-20, לאחר שראה רבים מחבריו לקהילת ה"עליזים" היהודים בווינגטון גוססים ומתים במחלה שאיש טרם קם ממנה, ייסד את "אגודת העזרה היהודית לחולי אידס באר"ב".

מאת עפרה ישועה-לייט, וושינגטון

והבעייה היהודית

היסטורית ה'אידס' בשיאה: באר"ב לבדה מספר החולים כבר מגיע לשלושים ושלשה אלף, ומספר הנגועים בנגיף נאמד בחצי מיליון (1). אפילו חשדירי פרטומת לקונדומים בסלווידה הם בכל הנראה עניין של זמן בלבד. במשך שנים האמין הציבור הרחב שמגפת ה'אידס' היא אסון מוגדר ויטב, שאנשים מן הישוב אינם צריכים לחשוש לו. רק ההומוסקסואלים, גרוסמנים ואולי כמה חולי המולייה שייכים ל'אוכלוסיית הסיכון' צדיקים גילגלו עיניים לשמים והתענגו על ההנחה שסור'סוף יש מחלה התוקפת רק 'אנשים לא מוסריים'.

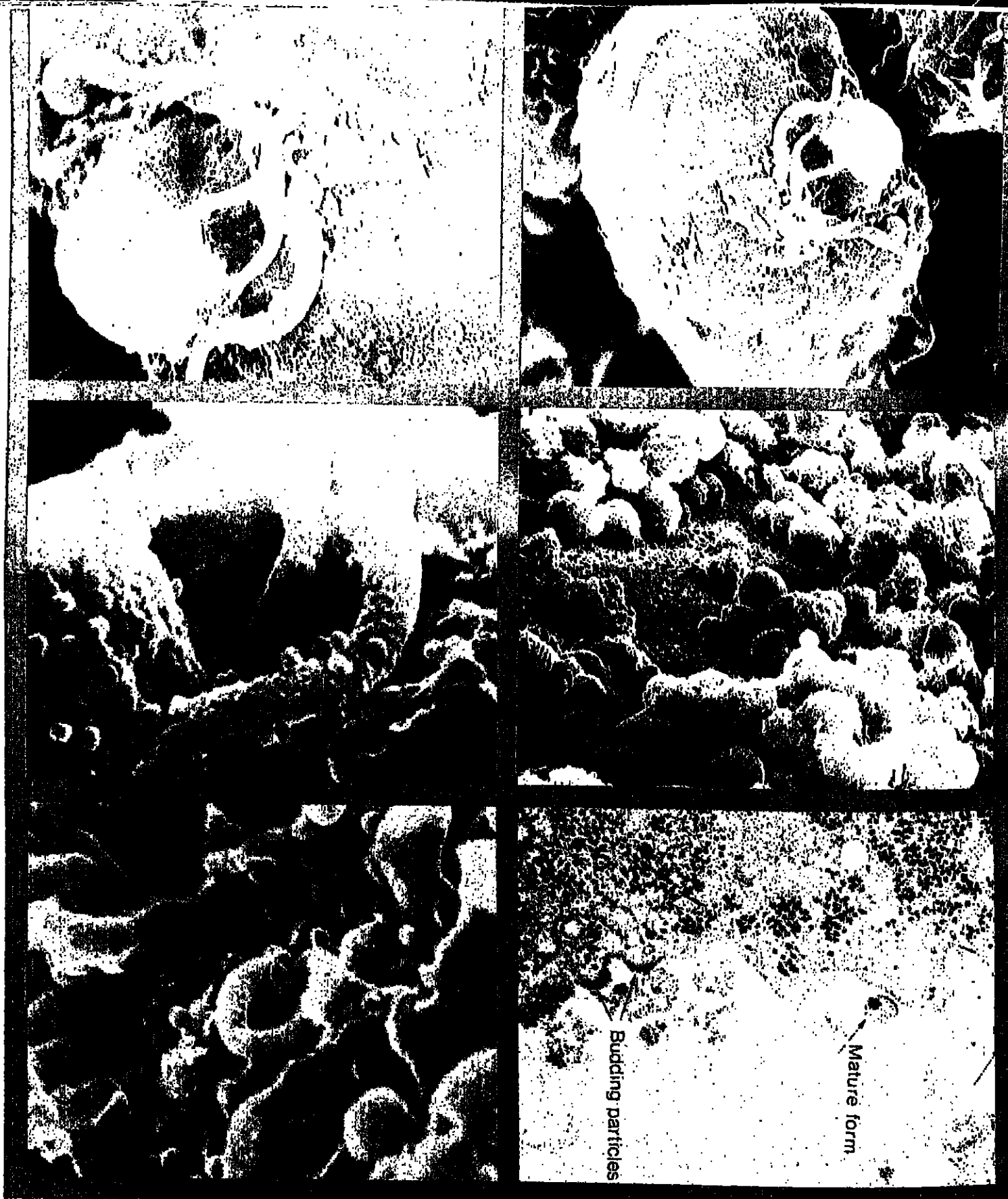
דני נאג'ר, יליד ניוירק, נכדו של מי שהיה הרב הראשי התימני של ירושלים בשנות העשרים של המאה, ראה כבר כמה וכמה מחבריו לקהילת ה'עליזים' הקטנה שסביב בית'הבנסת הקטן 'בית אמנה' בווינגטון נופלים למשכב במחלה שאיש עדיין לא קם ממנה. הוא ראה אנשים מתים בייטות, לפעמים בלא שבנו משפחות יודעים אפילו מה עבר עליהם - עד שקיבלו חשמה להלחיה. הנגיפה של דני היתה לייסר את 'אגודת העזרה היהודית לחולי אידס באר"ב' שהוא עומד בראשה. הרבה אנשים אמרו לו, שעה כל הכבוד, 'אידס' זו לא בריק בעיה יהודית, ואפשר לספל בחולים או לעזור למשפחות באמצעות ארגוני העזרה הקיימים שאינם מפלים בין בני דת זו לאחרת. למרות האפקות, הצליח דני לאסוף קהל נכבד לכנס היסוד של האירעון שלו בווינגטון בתורף האחרון. הוא אמר לקהל הה שבעבור, עוד לא היה נושא עם שמעויות יהודיות כל'כך כמו התפשטות ה'אידס'.

"אני הבנתי מזה", הוא אמר בשחה בבית'הקפה וושינגטון, "שהנגיף הזה לא ייעצר אצל ההומוסקסואלים. והם אנחנו - מחר כולם. היהודים צריכים להבין ש'אידס' היא השואה של שנות השמונים. גם בשואה של יהודי אירופה לא היה מי שלא חשב בשלבים הראשונים שהבעיה היא של אחרים, לא שלו". המסקנה המתבקשת: יהודים צריכים להיות הראשונים שיושיעו יד לקורבנות. לא רק לקורבנות היהודים - לכולם. "אני רוצה לראות את הקהילה היהודית מתגייסת למאבק למען חולי 'אידס' ולמען המלחמה ב'אידס'. וזה משימה נעלה היא ליהודי אמריקה בסוף המאה העשרים".

דני גרל בקהילה יהודית חמה ומלוכדת במיאמי גיילר, בית'ספר, חיבון יהודי מוטיב השואה היה מרכזי בעיצוב רוחם של תלמידים רגילים כמאה. "שוב ושוב סיפרו לנו שאנו צריכים להיות מאוחדים ולתמוך בישראל, מפני שגם אם ננסה לשכוח את זה - המדינה יהיה מי שיוכיח לנו שאנחנו יהודים". "סיפרו לנו שרוב יהודי אירופה סירבו להאמין שהסכנה אורבת להם. כל קבוצה האמינה שהאויבים הנאצים מכוננים למישהו אחר. יהודים משכילים היו בטוחים שהאלימות מכוננת רק כלפי יהודי העיריות הנכערים. יהודים עשירים חשבו שהנאצים כעצם מתפשטים את היהודים הקטנים. הפועלים חשבו שהסכנה תחלוף אחרי שיוטלו כל היהודים הקטנים. המתבוללים חשבו שמחפשים יהודים 'טיפוסיים', והאמת היתה, כמובן, שלא היה צורך אפילו להיות יהודי כדי להיטפוט כנאו במנהג ריכוזי. והגם כן בדין, פעל, הוא מספר, גם כשרצה שואת ה'אידס' לתוך החברה האמריקנית. 'בתחילה איש לא ידע כמה מדובר. כל הקורבנות הראשונים היו ההומוסקסואלים ממנהג ה'הומו' האשכנזי. אנשים שנתנו לקיים מעג מיני עם זרים וזרים בכל יום, אנשים שהיו להם יותר מאלף שותפים למיטה. קהילת ההומוסקסואלים נבזה, אמנם, אולם מיד מאה התגבר עליה לא ידעה".

"אנשים כמני, סולייים, שחקנים שלהם קבועים מזה או יותר, שלא מתרועעים בגנים ציבוריים ובמסגרות דומות, רוגיש כמותם. לנו לא נגע כל זמן שנתרומם מאותם טיפוסים ממוקמים".

14 מלפסבוק

למען זכויות האדם, אירענו הקטן של דני נאג'ר מתנגד בתוקף לרעיון הפוטנציאל שיש לגלות את הנגועים ב'אידס' מוקדם ככל האפשר כדי למנוע המשך התבזבזת ההמונים. ה'סיכון' של האוכלוסייה הוא בעיניו חלק ממדיניות בת'היענה והחייבה על המעלה מנסים להילחם בחולים עצמם.

הוא מכיר לדוגמה את עצמו: "עד כמה שאני יודע, ייתכן בהחלט שאני כבר נגוע. אין ספק שאני שייך למחשבה שנקרא 'אוכלוסיית סיכון'. דני חלה בעבר במחלה אחרת האופיינית להומוסקסואלים: צהבת. שנים מוכיחים שבין אנשים שחלו במחלה זו, גם אלו המגיעים ל'אידס' גבוה במיוחד.

המחשבה על האפשרות שהוא ימות מיתה משונה ב'אידס' בהחלט מטרידה אותו, הוא מודה, אבל הוא אינו רוצה לדעת את התשובה לשאלה הכואבת,

למרות שאפשר לקבלה בבדיקת דם מוטה אחת (חינם). אוכלוסיית סיכון זו לא, הוא טוען, כיום כל אחי עולל להיות מועמד לחלות ב'אידס'. מתברר שהנגיף מקוץ בנגוע לעתים קרובות שותפי'עשרה עד חמש'עשרה שנים לפני שסודרת המחלה ולדני חשבו מאוד שכולנו נראה עצמנו כגורמים אפשריים. "מגן לך לדעת", הוא פונה אלי פתאום בקריאת חג, "שאת בעצמך לא נייבדת במחלה לפני הרבה שנים או בעלך". כמה זמן את נשואה מישו מכס קיבל פעם עירי וזה...".

מה שנחזר באמת, ובדיופיה, זו פעולת הסברה מקיפה בכל הרמות, לכל שכבות האוכלוסייה, ובגובה לציבור ההומוסקסואלי. אחרי הכל, די קשה להדביק ב'אידס' כל זמן שאין באים במגע מיני או משתמשים במחטים מגופו של אדם. נגוע דני מסביר את חשיבותם של אמצעי מניעה, והצורך להמליץ על (המשך בעמוד 43)

האויב מקורבן אוכלוסיית של לימונציונים ונועי אידס "מכבבות" בסדרת צילומים שנעשו במקדוקסום אלקטרוני ("אלקטרוני מיקרוגראף") בתגולות שונות. בין השאר ניתן לראות כאן ויזוס שמצא בדמו של חולה המולייה עורבן באיידס, ומבט מקורב של הוירוס דקטלו בקדום המלאסמה של לימונציונים נגועים. בחממה בעמוד הימני: כוח עם החתובה "האיידס רוצחו עליך לצנח אותו" (עילומים: "אמא").

15 מלפסבוק

האידס רוצחו עליך לצנח אותו

בנק לענין שלי

הבנק הבינלאומי הראשון

מחשבות: ניהול חשבון חיסכון
הבינלאומי הוא באמת בנק לענין. מאז שפותחתי ער"ש משופר אני לא משלם דמי ניהול חשבון על פעולות כמו קניה ומכירה של תפ"ס, פק"ם, הפקדת שיקים ומזומנים, רישום פעולות של קניה ומכירת ניירות ערך ומס"ח, משיכת כסף במכשיר האוטומטי ועוד. נוסף לכך אני גם נהנה ממשיכת יתד של 1,500 ש"ח בריבית מועדפת. הבינלאומי - כשעושים חשבון נוסף, משיכת היתד כנגד באחוזת כנהוג.

בנק לענין שלי

הבנק הבינלאומי הראשון

הבינלאומי פתוח עד 2 אחר הצהריים.
לזה אני קוראת בנק לענין שלי. בבינלאומי אני יכולה להגיע לבנק בזמן, בלי לחץ, ולהפקיד את הפדיון היומי עד 2 אחר הצהריים, מבלי להפסיד יום ערך. הבינלאומי עומד לרשותי גם בימי שני ורביעי משעה 4 אחר הצהריים עד 7 בערב, כאשר הבנקים האחרים סגורים. פתחתי חשבון גם בבינלאומי.

הכסף שלי

מקלט ליילה

אורחת לא קרואה התגובה בלילות למקלט החל"אבי'
המשמש את להקת חיאמרון "קדם" של שושה ויצחק
גורן, הסופר. קוראים לה יונה. נרקומנית צעירה, חסרת
בית, שנמאס לה לגור בבתי הסוהר. רוצה להיכרד
מהסמים. מחזקת סידור של חיים נורמליים. הלהקה של
הזוג גורן מציגה מחזות על מצוקה חברתית. עכשיו הם
מחברים יחד הכי אנד לסיפור הכרטי של.
מאח יעל כז'מלד צילומים: שמואל רחמי

נשים שלחמש

שחקנית
יהודית
שרע
לרובית
ביצור
עושה גורן

לילי מי ויחזיק של
אלו ביקר. מנחם שמואל
סטיב ג'ונס רבי אריה
יחזיק חלומות לילי מי ויחזיק של

בימת קדם

בוצינה

ב
אחת לילה היתה יונה (שם בדוי, השם האמיתי
חי והפרטים שמורים במערכת), עייפה במיוחד
חר. כבר כמעט חודש היא ישנה בחדר-מדרג
גורן, אוספת את שתי הקט הממוספסים
שנועדו לניקוי געליים, מחברת אותם אחד לאחר,
מחברת את הדובי שהיא נושאת עמה לכל מקום -
ונרדמת. לפעמים היא מצאת וידות נטושות, לפעמים
ישנה על ספסל בנית ציבוריות. אבל באותו לילה,
כאמור, היה לה קר והיא היתה עייפה וגופה כאב.
למחרת אותו לילה, כשנכנסו שושה, שחקנית,
ובעלה יצחק גורן (נורמאנו), סופר, מחזאי וכמאי,
למיקלט החל"אבי המשמש להם כסדור לחזרות,
היה ברור להם שמישהו היה שם. אמנם הכל היה
מסודר ונקי כפי שהיה בעת שעזבו את המיקלט יום
קדם, אבל פה ושם זו איזה רחוקה לא עמדה

במקום. כך היה גם בנוסף שאחרי וכות שאחרי. שושה
וחבריה ל"בימת קדם" הבינו שמישהו ישן בלילה
במיקלט שלהם. שושה חשבה שאולי לא כנגד מדובר,
אלא בשחקן גרוע שמר שגם הוא משתמש במיקלט
לחזרות. אולי הוא שהזין את התפאורה המיועדת
להצגות שלהם. שושה כתבה פתק חביב מבלי לציין
במפורש למי הוא מיועד, והסכירה שלא אכפת לה
שישתמש במיקלט באותו גפשו, רק שלא יזרז מאומה.
כשהתגובה יונה באותו לילה למיקלט ורך הפתח
הצר המשמש כיצאת-חירום, מצאה את הפתק
והתמלאה שמחה גדולה. הנה, בעלי המיקלט השאירו
לה פתק. לא אכפת להם שתשתמש בו, רק שתסדר
אתריה ולא תגיע בדבר. אולי סורסון מתגנב חלום
והיא מצאה לעצמה, לדובי שלה ולשני כלבים שאספה
חמש בעמוד רבא

שושה גורן:
"אני רואה את
יונה כחלק
אמני, חלק
ההחברה שבה
אני חיה, וחשה
מחויבות
אישית כלפיה".

חוג גורן ויונה: "אם לא יתן לה את זה - הבחורה לא תחיה מעבר לגיל שלושים".

יונה:
החודשים בנה
חרצה היו כמו
בית הבואה.
מגים כמה
שאת רוצה.
כשהשחחררתי
רציתי לחזור
לשם".

(המשן מועדונים חקודמים)
 ברוש ולקחה אותם עימו, בית למסר שבו, אמיל
 אם היא מגיעה לשם רק בחצות ובחמש בבוקר ממנה
 לעזוב, שאיש לא יראה אותה. זה עדיף על
 חרדי-סדרנות. כאן לפחות יש סמל ישנה שאפשר
 לישון עליה. למחרת בבוקר, מרוב חמון, שכחה
 במיקלס סל נצרים לא גורל ובו כמה חפצים שנשא
 עמה ממקום למקום.
 כשמצאה שושה את הסל הביתה שלא גרעון שמר
 "משחק" לה בתפאורה אלא שמישהו ישן בלילה
 במיקלס שלהם. הפעם השאירה פתק ברוח שונה,
 וכתבה למשחמש או למשחמש שייחור, שהיא
 מתכוונת לרווח למסורה ושלא יעז להשתמש יותר
 במקום.
 יונה "זואללה, לא הבנתי מה הולך פה. יום אחד
 היא משאירה לי פתק נחמד, ויום אחריו זה כותבת
 שתלך למסורה. חשבתי מישהו קצת קטן. נורא
 מחזירי שבאמת המשטרה תבוא, אבל איכשהו, למרות
 שלא יבחרתי אותה, היתה לי הרגשה טובה שהיא
 תעלה משהו כשכילי. ראיתי הרבה תמונות שלה מכל
 מיני הצגות, והיא נראתה לי כמו אדם טובה. עוד לפני
 שהבנתי אותה, הרגשתי שאני בסתם בזה".
 שושה: "זה באמת אוי, מלוכה שלי. לפעמים
 אני כל כך כועסת עליה שאני רוצה להרוג אותה,
 ולפעמים אני כל כך אוהבת אותה". ולקחה את יונה
 אליה, הצגה את ראשה בין ידיה והביקש אותה חזק. 23
 שנים, עד שהבירה את שושה, לא היה אדם בעולם
 שחשב את הגוף הכחוש הזה, שחבב אותה, ילדה
 שנעשה כחיל ארבעה חודשים ומאו היא נלחמת ביו
 לשורה.
 יונה: "ככל ואת פחדתי מהמשטרה. בלילה הגעתי
 למיקלס וחשתי להיכנס. הסתובבתי שעות ברחובות,
 הייתי עייפה והיה לי קו, הסתכלתי על כל ההולכות
 של הבתים ודמינתי איך זה כשיש לך בית ויש מי
 שמתנה לך ויש אדונה ומה ואפשר לעשות מקלות.
 כמו אני רוצה להיכנס בערב לבית שחוא שלי ולעשות
 מקלות. והלחתי ללכת לאיזה וידה נאווה שהבנתי
 ולישון שם. אבל למחרת כבר לא יכולתי להתאפק,
 הייתי מוכרחה לחזור למיקלס, רציתי מישה".

אחרי כמה ימים מצאה אותה שושה בבוקר
 שרועת על הספה במיקלס, והועיקה את
 המשטרה. שושה "המנתי גידור, חוששים
 שילקו אותה מהמיקלס ואחר מזה שאל
 אותי אני: "יכולה לעזוב במשורה? יונה בכתה בבי
 חמושים וחמונה שניתן לה לישון במיקלס עוד
 שלושה ימים, שאם יש לה משפט והיא מקווה שתשיל
 שוב לבית-המסורה, ויהיה לה איזה לחיות. היא הבטיחה
 לא לבצע בכלום ולא ללכת, לא יכולנו לעמוד
 בחנותים שלה והכחנו שמישהו עוד שלושה ימים.
 המנתי אותה אלי לאכול, התחלתי לרדמ אותה
 והגעתי אותה. היא סיפרה שאין לה בית, אין לה שם
 מקום ללכת. אליו, היא מסתובבת ברחובות, מחפשת
 זמן היה לפני בחודשים. שלושה ימים אחרי-כן
 כבר מצאה עצמה שושה מלווה את יונה למשפט שהיה

לה, מצילה אותה מהליכה בפנים החמישית בחייה
 לבית-הסוהר, ומקבלת עלי-עצמה, כמעט מבלי
 שתרגיש, מחייבות לעזוב לבחורה וזה, שכל חייה
 עבר עליה באיוור הדמומים האפורי שכין החיים
 והמוות.
 קשה להגדיר את חייה של יונה כחיים, ואי-אפשר
 להגדיר אותם כמות. היסוד שלה, שמתחיל כשהייתה
 בת ארבעה חודשים, נשמע רימוני. כמעט אפשר לומר
 שאין רב כזה, היה, בין, היתר, מה שריתק גם את
 שושה ויצחק אל השוליים הכי קשים של החיים. כל
 ימיהם הם עוסקים בתיאטרון חבדני, מספרים
 בהצגותיהם את הסיפורים הקשים, וזהו סיפור כזה
 בדיוק צונה על סיפורים בכל עוצמתו. אי-אפשר היה
 להם להתעלם, להמשיך הלאה, מבלי לנקוט פעולה,
 להתייצב ולתת יד. גם הם יודעים שחיותם היו הרבה
 יותר קלים ופשוטים אלמלא קיבלו על עצמם את
 המחייבות הן.
 יונה: "כשהייתי בת ארבעה חודשים הרגשתי אמה
 שלי שאני קשה עליה. היא היתה חולת אפילסית, היו
 לה עוד ילדים בבית והיא לא יכלה לטפל בה. הייתי
 בזה חרבה וצויעת. איך יכולתי לדעת שאסור, שזה
 מעצבן אותה. אם הייתי יודעת, לא הייתי מתנהגת
 ככה. אבל הייתי רק תינוקת. היא שלחה אותי ואת אחי
 בן השנה וחצי למסר, ומאותו רגע לא היה לי יותר
 בית, אף פעם בחיים. במסר הזה הייתי עד גיל שש".
 "לידי המסר היה בית יפה מאוד והיתה שם חצר
 עם פטלים כאלה, שהעניינים שלהם היו גולות, ואני
 כל כך רציתי לשחק בגולות, או יום אחד פשוט הלכתי
 והוצאתי את העניינים של הפטלים. אשה אחת ראתה
 אותי, שאלה למה אני עושה את זה. אמרתי לה שאני
 רוצה לשחק ואין לי עם מה, אז היא לקחה אותי אליה
 הביתה, נתנה לי לשתות פטל ושוקו והיתה נורא טובה
 אלי. בגיל שש עובדתי את המסר ועבדתי אליה הביתה.
 היה לי כל כך טוב, אני לא יודעת למה היו צריכים
 לקחת אותי משם. אבל אני כבר למדתי לא לשאול
 שאלות. אומרים לי ללכת, אז אני הולכת. כל כך
 הרבה מקומות כבר עברתי מאז, שלמדתי לעצמם את
 העניינים הזה.
 "ככל ואת, אני נוכחת מה שהיה כמו ימים. יום
 אחד באה ארבע עשרות מוציאית, אמרה לי לשחק בצד
 כי היא רוצה לדבר עם הדסה. חשבתי, מה אכפת לי.
 כשהם גברו לדבר, פתאום אומרים לי: "עכשיו את
 צריכה ללכת עם האשה הזאת, יותר לא תהיי כאן".
 הבנתי אותי בכוח לסימקה הלבנה של
 העוברת-המוציאית, ואני כל כך השתוללתי שקרעתי
 לה את היסוד באופס. דחתי, שאני רוצה לחזור,
 התחננתי שלא יקח אותי, שם רב לא עוד.
 "שמו אותי במסר אחר, שם קצת נפקחו לי
 העיניים, התחלתי להיות אחראי. הייתי מבה את
 הילדים, וגם הם התחלתי לעשן, אמילו שהייתי רק בת
 שמונה. החליטו לסלק אותי ולשים אותי במסר שיש
 בו יותר משמעת. כששמעתי את זה ברחתי והגעתי
 לבית של המורים שלי, אבל לא היה לי שם מנוחה
 כללית והפצתי בסדר ולאבא שלי היה מטפיק כמין,
 אבל לא היה מתייחסים אלי. לא רצו. או החלטתי
 שכמוס-יותר טוב וברחתי בחורה למסר, אבל גם שם
 (המשך בעמוד 27)

אך שיצאתי - הצטערתי, לא היה לי לא
 ללכת. חזרתי לאבא שלי, והה צורה בבית-סוהר. אך
 שלי כבר לא היתה, הוא כל הזמן ניסה לשכנע אותי
 ואחרי-כן גם עם אחותי הגדולה, שגם אותה סילקו
 ממסר ולא היה לה לא ללכת. החלטנו לברוח מהבית
 והכנו לעזבת המוציאית. ביקשנו שיעזרו לנו
 אבל היא אמרה שאין לה מה לעשות. איתנה-הלבנה
 למשטרה והתחננו שיעצו אותנו, או חזרתי לעזבת
 לנו בית ומשור לאכול. אמר לי שאי-אפשר, לעזבת
 אותנו כי אין בגדרנו שם אישום. או חזרתי לעזבת
 המוציאית והיבנתי לה אנדרוף בפנים, והיא התחננה
 במשטרה. קיבלתי חודשים בגונח-הרצו.
 "אם היו חודשים נהדרים. בשבילי אותי עזבת
 מה שאני עבדתי, זה היה בית-הבואה. הוא שם מסתם
 כמה שאת רק רוצה. שם גם התחלתי לחזיק לעצמי
 חודשים האלה היו כל כך טובים. כשהשתחררתי
 (המשך בעמוד 27)

בונה דיסקוונט ווארן לך

ועכשיו
בר' בית
נמוכה יותר!

על כל סכום
שחפיד בחסכון
תקבל אשראי
בתנאי חלום.

- * אשראי בגובה החסכון, מ-2,500 ש"ח עד 200,000 ש"ח.
- * האשראי לרשותך בכל זמן משנתיים ועד 6 שנים.
- * האשראי לרשותך כבר בתום חודש אחד מפתיחת החסכון.
- * פטור מוחלט מעמלת הקצאת אשראי ומעמלות אחרות.
- * האשראי ללא הצמדה ובריבית בשעור $1 + P$ לחודש (39.1% ריבית שנתיית מותאמת) - ללא עמלת הקצאה.

בנה דיסקוונט

- * בזכות הפטור מעמלות - הריבית האפקטיבית על האשראי היא הנמוכה ביותר.
- * האשראי נמש ומתחדש (בשיטת דיסקונט EXTRA) ותוכל לנצל את כולו או חלק ממנו לפי בחירתך, כל עוד תוכנית החסכון קיימת.
- * הזכויות המיוחדות בתוכנית, לגבי הפקדות חדשות.
- * מלא לאשראי - ללא צורך בערבים. תוכל להעביר את הזכות לאשראי לכל מי שתמצא, בהסכמת הבנק.
- * הטבות ייחודיות בחסכון אם תוותר על זכותך לאשראי.
- * הבנק רשאי לחפיק את החטבות והזכויות המיוחדות בתוכנית, לגבי הפקדות חדשות.

הכסף שלי

סמך בן (מקבוצה)

עד יום א', 31 במאי

מאי 1987

חודש העינה המובה

מכירת המזרונים הגדולה החלה - מבצעים שנותנים רק בקיץ

הנחת ק"ץ
אחרי 10 שנים נול המזרן הישן
הגיע הזמן ל...
פרד"ץ
המזרן מספר 1 בישראל.
30%
הנחה
אספקה מיידית למלאי מוגבל!

מחנות ק"ץ
סילי פוסטרופדי
30 לילות לנסיון.
קווי מנחם וסילי פוסטרופדי
הקובל - שי - ריפודית - סט מצוי
קוקטיל - כיתן
הפוסטרופדי + מזרן
סילי הקובל - 3 טיטס של מצעי קיץ
"ערב ושלב" קוקטיל +
ריפודית של כיתן.
4 תשלומים שווים.
שינה טובה אינה מותרות!

הדומים החדשים
בדרך
למעצבים מגיע לישון טוב מחקיף חזו
ספרד"ץ
ספות מער אורטודוקסיות "מדליקות"
מכירת
של תדמית הישנים הדומים מהוצגו.
במחיר מוזלם חול מ-399 ש"ח בלבד
4 תשלומים חודשיים שווים

מבצע תשלומים
הוצים מרכז אורטופדי?
קחו מפי בריאותי
למזרן הבריאותי עם
המרכז האורטופדי
החדש עם המרכז האורטופדי
89 ש"ח
מחיר 4 תשלומים שווים.
אל תשלמו יותר!

מהקיצ הזה השנו טוב יותר!

שיפורים

משהו:

לא צריך לעשות כלום למי שהקים חברה הסתדרותית שתחלק משכורות ענק למיוחסים, בשעה שלפשוטי העם אומרים "איך". אבל צריך להעניש את מי שמחליט לקרוא לה "יש".

מול דגל סוריה

במקום להיות בארץ בקרב אהובי, אני עומד לי ביום העצמאות מול סגירות סוריה ברומא, שלט על חצי דגל ישראל ביד. אני שר לסורים "הבאתם שלום עליכם", מה שמעולם לא הייתי מאמין שאעשה, וצלמי סלוודיה מצלמים אותי. וכי שיתוף יפה, עושים מסע של העדשה ממני אל רגל סוריה ובחורה.

לפעמים אני תורה לאן עוד יגלגלו אותי החיים. אבל עליכם להבין שאם רוצים שמישהו באסיליה, יהודי או לא, ירגיש את יום העצמאות, אי אפשר בפתות ממשוה שלא עשו קודם.

ואני, אגב, מתפלא מדוע לא עשו את זה קודם. הדבר כל כך פשוט: הפגנה שקטה וחברת מול סגירות סוריה, ביום העצמאות, בודשה שפסיקו כבר, ויעשו שלום.

הרעיון היה של רוג'ר אנונה, מצעירי התנועה הציונית האסילית, ושאר הצעירים כאן פלסו צעיר-לשעבר אחר, פעלו להגשים אותו.

לא כולם בקהילה חשבו שזה רעיון טוב, והיו חשבוני שזה אפילו רעיון מסוכן ולא אחראי. אבל לי זה נראה נפלא, כאמור, וללא קושי שביצענו באותו רעיון גם מפלגה אסילית מאור פורצות ומשוגעת גם בשטחים אחרים, המפלגה הראיקאלית. הם דאגו לאבטחה של המשמרה ולכל שאר האבטחות שזקוקים להן כאשר יוצאים לבקש שלום מהסורים.

פקק תנועה בוונציה

אם מישו מכב רוצה להגיע לוונציה, כדאי שיבצע את תוכניתו, מהר, לפני שראשות העירייה תתכנס שם ותחליט מה שהם עומרים להחליט: רק מספר מוגבל של תיירים יורשה להכנס לוונציה ביום אחד.

המספרים שהוונציאנים מדרבים עליהם הם 50,000 תיירי, זתיירת ליום. זהו, התיירי 50,000 יישאר בחוץ, בעולם הכבישים והרעש, ולא ייכנס לעיר המים הוונציה. אני, שהייתי שם רק עכשיו, מבין את הוונציאנים. העולם התעשר לו, ומה עושה כל עשיר חרש רץ לוונציה. את העיר הזאת אי אפשר להגדיל, וכך קרה שהתיירים נרחקים את כל בני השני, ופלא שהם לא נופלים לתוך התעלות.

תארו לעצמכם איך נראה תור לואפורטו, האוטובוס המימי הוונציאני, בעצם תג כגון אחד במאי. הסירה עומדת כל כך שהיא שקועה במים עמוק עמוק, ועוד ועוד רוצים לעלות בתחנה הזאת. כל העולה הגדולה מלאה: גונדולות וסירות מכל סוג, וואפורטו העומס הזה. צריך לחמוץ שם. הרי באנו לוונציה - לא לכביש הזה.

פרופורציות

קטע זה נכתב בארץ שהתמודדה נגדנו ב"אירוזיון" ובנביע אירופה לכדורסל. בשני המקרים לא הרגשתי, להפתעתי, שום כלום כרוחב למחרת, כי זה היה רק עוד שירור אחר בערוץ אחד מתוך 39 ערוצים אחרים שהתעסקו בדברים מעניינים אחרים.

פינת השלולית

נסיכה יפה ראתה צמרדע בשלולית, ונישקתה. הייתה, צחקק הצמרדע, וקורטע בנורעותיה. "מה יש לך" שאלה הנסיכה, "למה אתה לא יושב בשקט?"

"אני חייב לרוץ רק רגע, אני מה לספר לחברה. אני חייב חוזר, בוכה."

"לא חשבוך" אמרה הנסיכה. יש צמרדעים שלא יתפכו לנסיכים כי הם נשארו ראשנים.

מאי 1987

מקלט לילה

(המשך מעמוד 36)

אנחנו שאני מוכרח לחזור לשם. גם לא היה לי לאן ללכת. נתתי כמה מכות לשומר והחפז לי חמישה חורשים. גם החמישה חורשים האלה נגמרו בליכר מהר. אמרתי - אני מוכרח לעלות משור רציני. תפסנו אני ואחותי - שכל הזמן הייתה איתי גם בבית הספר - טרפס עם מישור, נבגנו ממנו כמה דברים וקיבלנו חצי שנה. אחרי כן הייתי עוד פעם בבית הספר, טריבל ארבע פעמים. לפני חמש שנים השתחררתי סופית, והחלטתי שאני לא רוצה לחזור לשם יותר.

יונה השתחררה קיבלה סיוע לתשלום שכר דירה בשנה הראשונה, מצאה עבודה כפועלת ייצור ושנתיים הצליחה איכשהו לקיים את עצמה ולהחזיק דירה. אלא שגם במקרה הזה האדם אינו אלא תבנית נופ מלווה, וכאן ה"מלווה" הוא מסורת סטוריים, כתיב, כלא, סמים.

יונה היא נוסטלגית לשי כל הגדרה אפשרית, אם כי היא עצמה אמרת שיכולה גם בלי הסם. את זה היא אומרת בעיקר אחרי שהיא לוקחת מנה ורגעית קצת. תרבה מאוד כסף תוציא בשנים האחרונות על סמים, ולא היה אדם שיכול לעזור לה להיגמל. סף התיכונות שלה נמוך מאוד, היא רגילה לסטוריים מדיניים. כל המסורת בהם הייתה לא הכניסה בה מדועת מינימלית כאשר למחויבות אישית ונהלים חברתיים היא באה אל העולם בטולה כל יכולה להממך, מתגוררת כמו עלה נידף ברוח, בלי שום די מכוונת שתיטול על עצמה ללמד את הבורה הרוח והשכרית הו כיצד נושמים וחולכים ומדברים בעולם העליון, להבדיל מה התחלואן. יצאתה לה נצרה בת 17 מבית הספר אחרי שרוב חייה בילתה במסורת סטוריים, ואין לה גשם היה ללכת אליה.

אחרי שנתיים ביקשו ממנה בעלי הבית בו והמורה תשלום של שנה טראש בעבור הירידה. היא כמובן לא יכולה לעמוד בכך, והחלה נדנדת ומחשבת ריח אחרת. בכל מקום אליו באה ביקשו ממנה שתבא לפחות שני ערבים עם תלושי משכורת שיתמכו על שטר-בית. אילו ביקשו ממנה להביא את הרוח היתה לות מבחינתה, אותה משמעת ברוק, איפה תמצא יונה שני ערבים עם תלושי משכורת ומה זה בכלל ערבים?

יונה יתירה, הרימה ידיים. כמובן שעשתה זאת דרכה יותר מהר מאשר מי שהי בצד תוכן של סטוריסט. והיותו כלל הכל, גם בעבודה מאו כד שנתיים היא נודדת בדוחות, לפעמים תופשת איו תבנה וישנה אצלה איה לילה. אבל רוב הזמן היא בחרי-מרגות, בדירות גורשות על ספסלים ציבוריים. יש לה ידע מפורש ומרומם בכל הנוגע לפאנור המבנים הגדולים בתל-אביב ובסביבתה. ככה הגיעה למקום של חיאנצ'ו "קס".

ואיכשהו כל הסיפור הזה נראה המרחקות למרות ששורה ויפיק אורחים אותה וכל תבני והלכה פקידים אותה כאילו היתה אחותה. היא אינה יצאת מהסמים, אינה מקובלת לחזותי מקמר בעבודת לוכן אינה מצליחה לשכור לעצמה דירה.

עושה, מה מתאווה לקחתה על את יונה על

מאנוכמה "אנחנו תיאורו. סטוריו בתיים שלנו, עקשית, טה באר, תיאורו. עם מטרות וחברות. אני רואה את יונה בחלק ממני, חלק מתבונה שבה אני חיה כמו שיש לנו. מתחייבות אידאולוגיות לחומר שאנחנו מסתלים בו, כך אני חשה מתחייבות אישית כלפי יונה. כשאנחנו אותה וחבריו את סיפור חייה, ישבנו וחקר ואנו יוצרים על העניין. הרגשנו שזו שעת מבנה, שאנחנו חייבים לעמוד בה. לא יאמינו את יונה. אנחנו אומרים לה: יש פה בית, מלפני, כדאי שאת יכולה לרד. אילו כאשר הבלי קשה מדי, אם לא ניתן לה את זה - הבורה לא תוצא מעבר לגיל שלושים. הבעיה היא שיש לי כלפיה כעס איום ונורא על המסמך שלה להמשיך ולהשתמש בסמים, ובכעני, אדם שלוקח סמים - אין לו מחילה. אבל יונה רוצה ריחוק, לבחור מן הסמים ואולי את יונה לא בית משלה יעזוב. היא חלוצית לנצח, לא, אני לא בטוח לגמרי. אבל אני יודעת שהייתם לנחמה.

איש הפלדה

(המשך מעמוד 13)

הפרוק החזיק כל"ל רק ב"11 אוחזים מ"סר מלה, ואחרי התכוון לרכוש את 14 האוחזים של "דעת" מי להיות "מיעוט מוחם" שמחזיק ברבע המניות.

פקר: "המגוון בכל העניין זה שחור ארבעה חורשים מכר כל"ל את כל המניות האלה ברווח של 80 אחוזים. אף אחד לא הוריע לי על המכירה. הן מוכיח שהכוונה שלהם לא הייתה לעזור ליוסי סק, אלא שהם אפילו עשו כסף על המניות האלה. אבל אז זה, כמובן, אף אחד לא טורח לפרסם". פקר מציין ש"פקר מלה" עובר עם "בנק לאומי" עשרות שנה.

"עוד לפני שהייתי חבר מועצת המנהלים בבנק היה הכל נעשה על פי חק, ועם מידע מלא של הירידות והימים למיניהם. לא העתונות תפסו או כולם נהגו נכון. הברכים נברקו וייבשו ברשיה המסמכות".

בסופו של דבר התמסר פקר מועצת המנהלים של הבנק בעקבות מיצור שערוריית פיצוי המיליונים שהענקו לארנסט יפת. פקר היה חבר בוועדה שקבעה את גובה הפיצויים. האשימו אותו כאילו שיכנע את יפת לצאת מהבנק לפני שיחשפו תנאי הפרישה שלו לציבור. שהיה שותף למשחק של "שומר ילי ואשור לך" - "בנק לאומי" קנה את מניות "פקר מלה" מ"דעת", ויוסי פקר "ניצח" את תנאי הפרישה של יפת.

יוסי פקר אומר: "ברגע שהרגשתי את גודל השניאה, הכרתי בה הבנתי שמהותה של אותה שניאה היא אמת מירה לא בכונה לגבי חברה ציבורית, המתיימרת להיות שייכת לעם היהודי. ברגע שהורחב כשיגאה הו לא יכולות לשבת יותר, אפילו ועם במעצת המנהלים של הבנק. היסד אני מאמן רטורספטיבית, ששכרו לי יפת עבד כל פרסומית. אבל אי אפשר לדון בזה אלא בטקסטט של כל מה שתרשח בעולם העסקים והבנקאות לגבי גובה שכר המנהלים בחברות ענק, הן בבנקות הציבורי והן בבנקות הפרטי. אמרתי את זה בגלוי. ויוסי אני ידע רק להודות בשניאה ששתיים, שידעתי על השכר לו תנאי הפרישה. אבל כל ההחלטות האלה ותוכנלו על ידי בלכר אלא יתר עם כל המוסמכים לך בבנק, בנק, שניאה רבים אינה חצי נוחה, אבל גם לא ראשית להפוך את השניאה הו למשהו שמקורו בבעלי עיני או לרמז שהיו מסורת מסורת מאוחרת מה שחם קיבל".

"אני לא אומר מלה אתה בשכחו של אי אולי "מכר", וגם לא בגנותו. כלנו אשמים במירה רבה מה שקרה. איננו חושב שיש אשמים מתוח. גם אם הם מאויגנו וזה מעיל יותר והשני לא ביקר את משהו חדי שהוא אדם בריון כמו הראשון, ואם הוא מכר אותו עכשיו, בדיעבד, זה מעשה מאד לא חברי. או לא שומט של יפת ואני אישית חושב שהוא היה צריך לקום ולהגיד את כל מה שיש לו, את הדברים שלא היה בום בסדר. אבל ההתכחשות ליפת מצד כל חבריו לפני שהוא חושב בריון וגמא חייב - זה מעשה מביך מאוד. ובין המתכחשים לו והמכחישים אותו היום, אני מכיר אנשים ששיחור למיתוח ואמר לו: חרבה רבתי תופנה. מה שקרה אינו סיבה להכביש אדם. זו סיבה לתבוע חזרה את הגול, אם יוחלט עליך. וידיעתו זה עם חבר הוא מעשה קשה ממני לא יממש מלה בגוי. אתה על יפת, כך, אני מקרב איתו כשלפון, ראיתי אותו כשהייתי בחו"ל. הוא היה חבר טוב שלי. הוא עיני חבר טוב שלי".

פקר מודה ש"דעת" רבנכ לאומי הם שני מאורעות טראומטיים בחייו. "דעת", אולי, משום שאני רואה עצמי אוראי למה שקרה, בין אם מטרותיות. הם הרתה גדולה וכן אני קטנה, זה מעצב אותי מאוד. אני מודה בזה. אני אדם שפעילות ציבורית לא הייתה לי שום נוחה. העיסוק במשקעים שלי ובפיתוי מניעים אחרי חבלי יותר היום, בגיל 62, אני לא רואה מניעים אחרי אני רואה בכך את סוף העולם".

יוסי פקר אינו אדם מריר. הוא מריר על השניאה שעשה באותה גינתות כה הוא מססר על החלטותיו, ואולי בגלל ההחלטות שלו. הוא יכול להישאר לעצמו לדבר כמה שזו ובשלוות.

ראש נקי. תוך שעותיים!

**תמיסת חביב
להשומדת כינים
ובצי כינים
תוך שעותיים.**

כן, תוך שעותיים הראש נקי מכינים ומבצי כינים! נוסוויים שונים הוכחו כי טיפול בן שעותיים בתמיסת חביב מבטיח להשומדת הכינים ובצייתן. מטקנה זו אומצה עיי משרד חבריאות אשר בכך חלק בעקבות משרד חבריאות הבריטי שאישר המלצה דומה.

לפני השימוש קרא בעיון העלון המצורף כפי שאושר עיי משרד חבריאות. להשיג בכל בני המרקחות ללא מרשם רופא.

התכשיר רשום במסד התרופות של קופ"ח "מכבי" (10%)

אביק וזה עובר.

האדם האחרון

שקספיר

יחי ⁸⁰ **אהאם, טקס אהבנם, קול שמוזכר וזכית נעברת, נקי, שקור - עד**
שחחרסק לדסיסים. אני לנקס, האחצית הנשיח של "יוריתמיקס", ודי"ב
מציארם, האיש שו(לכעמים) איהו. בשבוע הבא הם כאן.

חאא אבי מורגנשורן

באחר הילית חלמה אנני לנקס חלום היא עומדת על במה מאחורי החצות סימבולית ואנני - המוליג - מפליאה לבגן על לממשו למרה נבינה על חליל, חתאמנה על הכלי במשך תקופה ארוכה, וכבר היתה בדרך להשתלמות באקדמיה המלכותית למסיקה בלונדון. לפתע נעצר התהליך מסיבה כלשהי. בכל זאת העפילה לפיסטה, אבל לא של המוסיקה הקלאסית. היא בטופ אוף רה מוט.

אנני לנקס, חלוצה הנשית בצמר היוריתמיקס ("קצב אירוס"י) השם נבחר גם בגלל הצליל האלקטרוני של הצמר, לידית העיר הסקוטית אברדין, משיקה לצידו של וייב סטיוארט, יליד סאנדרלנאן שבצפון אנגליה. היא משרתת סקס מהפנט, היפוכו הגמור של סטיוארט בעל ארשת הפנים הרצינית, המפתורית, הקרה, המרוחקת. לנקס לעומתו מחלישה דמויות במחזות מסחריות. טקס הוא מחמשת לגבר, מעם לאשה בלבוש שנות השישים עם שיער שופע וגולש ומיד ארטיקן היא בשיער קצר, צבוע בכחום, כמו ראש נמץ ארמוני. אנדרוגינטס מודרני.

סטיוארט: "אנחנו משחקים דמויות. לא באנו לבנות אימאג' ממוייט, בטח לא לפי סרטוני וידאו. כשצילמנו את סרטון הדייאו לשיר "מי הנערה האחת, אנני היתה לבושה כגבר". לנקס: "מבול הבמה, שבעצמו עור לי להתחפש, הסתכל עלי ולא חשב לרדע שזו אני. מתאם הוא קלט אותי, פלט אותה ונפל על הרצפה. הוא היה המום לגמרי. אדרייך לא המסיק לצעוק מרוב התרגשות. אני פשוט נוהית לשחק עם המין שלי. אבל שיהיה ברור לכולם שלא משנה איך אתה נראה - אם אתה לא חותך את העוגה מבחינה מוסיקלית - אתה יכול לשכוח מההצלחה."

ה"יוריתמיקס" חזכו את העוגה ובקשי השאירו פידוים על השולחן. הקהל ליקק את האצבעות. הצמד

אני לנקס. אחת חסוליות הכריזמטיות והמחממות של עולם הדוק. קול חם ומלטף, אינטוימי בערבון"מוגבל, אבל כשהיא צורחת, זה כואב.

הכרזה של אל-חל

לאכול בחוץ

לא אוכלים כאן קרוקודילים

מבחר (בימות, זיתים
ושמן זית מתוצרת
חוות "כפר צאן"
לשלוף את המיתח
המיוחד לטבול
לחם (צילום
סמירא חזמני)

גבינות בחיק הטבע

[illegible][illegible]

37 תשובות

אנני לוקס ודייב סטיוארט:
חיים משותפים, פרידה, ושוב
כשיגיעו לארץ בשבוע
הבא, תבוא לכאן ללוקס עם
מסיביאטר צמוד, לכל מקרה.

השירים של "יוריתמיקס" אינם מפתיעים. תמיד פסעו על שביל די קבוע, לפחות בצלילי מוֹסטורארט, סינטי-רפופ מצוחצת. "נגיעה" הוכחו כמון האלבומים המושלמים של שנות ה'80. היה מ להם מרחק בשם "חנה בא הגשם שוב", שבסופו קורע הקול של בלוטקס את הלה האווירי. גם יתר השירים מ תכניו פוטו גאופיות. אבל כשרהבה בנגינותיו

בשלב זה יצא סטיוארט לחפש מחנות חורף אחרים שותנהלה לעולם גם כמפיץ אמצעים וטמון ואמנים אחרים רצו להתחבר בטאץ' האלקטרוני. רשימת העומדים בתור היתה ארוכה. בין המשתתפים רובו ישראלי, פול מקרטני ופרידל שרקי, שסייעה השתלטת כליל על חקליטו והפך אותו למרכז מנעון לאלקטרוני. שרקי נשכר מאחור. גם טום שפי, שזר לארץ יחד עם דילן בקיץ הקרוב, מיהר להצטרף לסטיוארט להפיץ את האלבום "ממאס ארומיטי".

[illegible][illegible]

לשווא, את המוסיקה שנפסלה לסרט הטביעו בחלק
שלא זכה להצלחה.

באלבום הבא, "זהו עצמן חלילה", המציג סביבה לגוּוּת את הטרנססזואר והמוניטין שהושגה. סטטיסטיקה אורחיים חשובים: אתה והנרד ארז חרף כקסוס נגינה על מפותחות, מחזורי מציילת לטוסים שהיבנה להושיעיו על דרכם. אלבום סטטיסטי לטוסים עם לוקוס "בארייט" ארחת סטטיסטיקה ללונקוס להקוס המפנייטטי "אורית עישות וזה העצמן" שהוציאת מאור בלונקוס. לוקוס וזה המפנייטטי וזהו חלילה שחלף לא עומדת בראש העינה "אני שרה מוסיקה מהורה" לא נרד מהעצמן לך, אמרת, הושיעיומילס רוצים להשיג מעצמן ככל ללונקוס.

[illegible]

מזרע 'נקהמ'!
 הנקמה היא צנוה, לא באכזשית אחריהם!
 שטיארים! אחרי אהרן גורל על כל הכשולים בחן
 אהרן באילו דברים חיים עצמם, או - במלים אחרות -
 אהרן הופך דברים שיליים לחיוביים, לשלם!
 שגפודוויז מאנני מבהר רבשות, אולי יהיו אלה
 דוד מבהר משהאלה. כי הנבון שלילי לחיוב!
 כסח השכוע סתם כן כאן, אפשר יהיה לשלם
 "חיוב" זה משוב, כדאי לומר משהאלה או לטעם
 שטיארים לראות מלאך על הנהגה ונחם כמו לטעם
 אפשר רק לשמוע מעל תקליטים, חזירים הם
 ונאות, וההיכרוב פס אשור!

(חמשן מהעמוד חקודם)

מכוננים מרי. הם כבר בני 30 פלוס ופנו לקהל מבוגר יותר מאוכלוסיית מתלקת הפנים של "והאם". מעבר לכך, הביקורות ריפזו אותם בתשבחות ארירות כמעט לאורך כל הדרך.

משום מה, אין הבינומיסטים של הצמר מרגישה "י צורך את התקופה בה היו חברים בלהקת "דתיירים", להקת רוק שחשבה לערוך סעודה אבל והיתה קטנה על שולם הרוק ולכן נאלצה להתפרסם - לא לפני שהנציחה עצמה עם "אני רוצה להיות בן יתום" - לידם קבצי עם טאץ' אלקטרוני. אחרייכן היתה התמוטטות עם חובות כבדים וסכסוכים ורעשים בין חברי הלהקה.

עוד המינוח הקטום שלהם נובע בין היתר מן האלמנטים שבהם הם הממשיכים לעסוק על צמצום. מעט מאוד ידוע על ילדותם ועל ראשית רובם המסיקלית. וגם המעט הזה חסר תומך-דלל וריכוזי. הצמר מעורר להתרחק מסיקוליים ורעשים וקבולות שנים נצוצות. לא עושים לגלגלים פחות המצליחים ורק ממשיכים בהתמדה לפתח את הקריירה. אף יותר נכון - לשמר על מקומם במסגרת. אבל התחלה להם לראש.

אורי ש"ת"י"ים" תחמוד לכל הדעות, נסע ללונדון וסייע לרבותי בנכונות, סטירוס נזכר שבמאז הכרים, בביתם לחוד מקומית, החליטו לקחת הצבר. לאלום הראשון שלום איש לא תהיה ברצונתו. אף עבר על-יד. אבל אחרי האלובים השני עם להיים גדול "חלומות" אנקל" כבר היה מפורסם הולדת מאמר. כעלונק שיה את להיים בהשנית האופיינית לה. קשה היה שלא לענות חלומות מסוג אחר.

ה'ה'ת"ס"ט צ'ור ה'לוק' ב'רור' ב'יסר' ה'עבור'
 ב'ינ'ה' ל'וק' ל'ית' כ'וכ' ה'ש'ר' ב'יסר' ה'עבור'
 מ'ק' ה'ור'ק' ו'ת'ש'מ'ת' ה'ל'כ' א'ן ס'פ' ש'ח'ת' א'ת'
 ה'ל'ח'ו'ת' ה'ש'ר' ו'ת'ש'מ'ת' ו'ת'ש'מ'ת' ש'יר' ע'ל' ה'ור'
 ש' ה'ל' מ'י'ו'ן ש'ש'ר' ל'ת' א'ש'פ'ר'ת' א'ת'ת' ע'ל'ת' מ'ל'כ'
 א'ת' א'ת' מ'ת'ן. ש' ה'ל' ק'ל' ח'ת' ו'ל'ס'ת' א'י'נ'י'מ'י'
 ב'י'ר'ו'ת' מ'ל'כ' מ'כ'י'ר' א'כ'ו'כ'י'ת' ש'ג'ב'ת'ן. ש'ק' - ש'ק' -
 ש'מ'ת'ר'ט' ל'ר'ס'י'ס'י'ת' ה'וא' ש'ו'מ'ר' ל' מ'ר'ח'ת' ב'י'ת' ל'כ'י'
 ה'ק'ת' א'ת'ת' ח'ש'ב' ש'ר' ע'י'נ'י' כ'ן ר'ז'ח'ד' ל'ע'ת' מ'ח'ו'ת'
 א'כ'ל' א'ל' ל'כ'ר' א'ת' ש'ח'ו'ת' א'צ'ר'ת' ח'ן כ'א'כ'

דייב סקייטינג וואו האט שטארק, נאנט צו גיטער חשמלית. בראיט דאס העכסטע נשמת וויסער של סמיכות מאד. ווייזט זיך שווער צעמט און נאך נאכש ווייטערס לויפט. סקייטינג וואו עס ווארער לעבן "היסק" - במתכונתו קוקן צו עצמא ווארגאן לעבן הערטעם טעכניש. היסק מביא אן אנטפאנגליכע היטאנט צו בעלם וואו עס אלס רצה שייט מלכודת העושים הקטנים והקבוצים יתחיל עס ברויט. וואו ערמ תורה למליל אונטער ענינה על כל הסכם עזרת חכמה ויפני. ענינה ויזמן אן הותיות הקטנות ברויט. וואו עס אראדן להקטן הותיות הקטנות ידע בדיקט מלושמה קיצונית. מכלול בעליל אקסטרעם אונטער וואו עפעס ערוב נאנט. און וואו עס לויפט מרגון מעל כל מרחב מסיקלי, ונמצא דאס אונט.

អង្គជំនុំជម្រះ ៣៦

ספיאדאָס: "אחד" שאתה גובד על כל המכשולים בחיך, אחת הופך דברים שליליים לחיוביים. למשל, כשנפדדחי תאנני מבחינה דגשית, עדיין הייתי אחת מבחינה אוטיקלית. כך הפכנו שלילי לחיובי."

לצורך הצילומים תעסיקם האלבוט נכנסת לחנות אופנה והוצאתי כל רוב שניאר לי מעניין שמלת נשף ורדת הלילת משובת, נמנים חסרי עקב, המוח על העטיפה היתה הרבהק רבעית לבשותי מביכה ועליתי שריד. הו עטא נכנסטי, מנח חוק, והתחל כמעט עמידת התרסה. שברתי את הלכבט שריו וקני עטיפת האלבוט' 'לחלומות מתקשים'. נכנסת לנעק. סטיארטס בראה שם בחליפה, כרייל מאחור, וכמו חמיד בעניינים ממסוללות.

אחרי התקיעים הם ציאו לסיבוב הפעוט ולא פחות מ-1767 שנים במדינת הקצב, שהיא בגבולות עבר לספרדיניה ולא פחות מ-1767 שנים בגבולות אשכנז. אשכנזים שבעינינו כמו המוסלמים, אומרי סטירוסים, במבטם לעולם אינו מופץ ממש לספרדיניה, כמו שעות וארבע לוקות הפוס, הערצו להיות על הבמה, שעות אלו אנתו שנים באמת ובבדול מצעי, ולא ודד המסך קטן ומקצב את חיי הלוקות ממני שרדכו ון ציאות פלאטאות ומלוקות.

נגד אחי קדימה

דיק' בן ארי, ציידת אופנה, העתידנית של הקצוץ. מהאנשים הקובעים היום זה יחליף נשים בעולם בעוד שנתיים. כשרון ישראלי שבורח בחוץ ורוצה לחזור הביתה

פאריס היא מכבדת כעתידנית של האופנה, יושבת במשרד ממוקם בארמון עתיק, קובעת תחזיות, מציירת מה שאנשים בכל העולם ילבשו בעוד שנתיים בצורות של נשים דקיקות שנראות כמו מאוינות, שהקצוץ קלוע משנות השלושים או נערים. תלוי בעונה, נוסעת ברחבי העולם, עוזרת לפתח תעשיית אופנה בארצות שבהן היא עדיין בתחלה.

פאריס היא ריקי בן ארי. כל מי שקשור בעסקי אופנה מכיר אותה. אחריה לא כל כך. למרות שאולי בספריה שלהם יש כמה ספרים שהיא איירה בצורות יפהפיות של נסיכות עדינות בסיפורי אגדות, או נכודים קטנים על כריכת ספרי מתח בשנים האחרונות היא יותר בחיל מאשר בארץ. ציירת אופנה מהטובות בעולם, אחת הכשרונות הגדולים שיש לה לא יודעת לנצל ומייצאת אותם לחו"ל.

כשאני מספרת לאנשים מה כבר הספקתי לעשות בחיים, הם מתייחסים באיך היא ריקי בן ארי. כל מי שקשור בעסקי אופנה מכיר אותה. אחריה לא כל כך. למרות שאולי בספריה שלהם יש כמה ספרים שהיא איירה בצורות יפהפיות של נסיכות עדינות בסיפורי אגדות, או נכודים קטנים על כריכת ספרי מתח בשנים האחרונות היא יותר בחיל מאשר בארץ. ציירת אופנה מהטובות בעולם, אחת הכשרונות הגדולים שיש לה לא יודעת לנצל ומייצאת אותם לחו"ל.

ריקי בן ארי: "אני לא טובה על מקל ואני מוכנה למשרות, בעיקר לא בעבודתי". (נילוס: שמואל דחמני)

ל"א צריך להילחץ מהמחשבה של המעצבים היוצרים בגדים צרים וצמודים, וגם לא מחשבת הבדלים. מי מחיימת היום לאורך המכבדת כל אורך הגוף, וזה כולל את המכבדת הלא סימטרית עם השפיצים, עברו היום שכל הנשים בעולם לבשו אותם בגדים בדיק, וספק רב אם ימים אלה יחזרו."

לרשימה בחו"ר אימון, אומרת ריקי בחיך שמלכסן עוד יותר את עיניה המלוכסנות. "עשיתי כליך הרבה רבנים שאני עצמי כבר לא זוכרת. כשהייתי בת שלוש, הגננת אמרה שאני מציירת יפה. אמא הכתה עד שמלא לי שתים עשרה, הלכה למזנון תל אביב ואמרה לשומר שהיא רוצה שגמון - או מגול המזנון - יראה את הת שילה. השומר אמר לה 'אברה, מה את חושבת? כל אחד יכול להיכנס לגמון', אבל אמא לא ויתרה ואני נפגשתי עם גמון. הוא היה מאוד חביב ואמר 'יש לילדה כשרון, אבל בבקשה להכות עד גיל שש עשרה ולהזיז שלא יקלעו אותו לפני כן'.

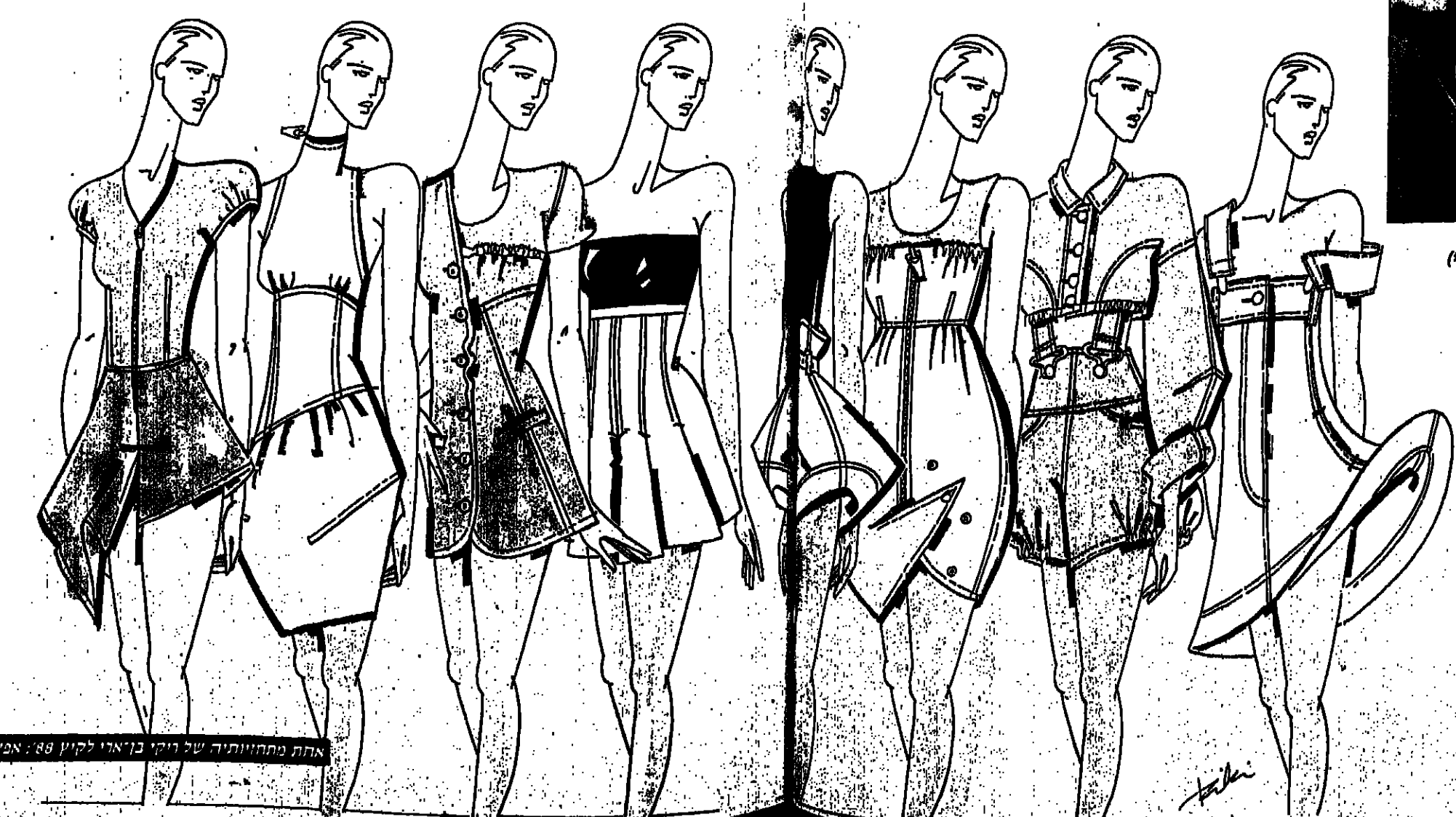
כל החיים אמא של ריקי בתמנה, קצת בקע, מאוחר, כבר בת שמונים, אבל תמיד שם כשצריך אותה. עזרה לגדל את הבנים - אלון (26) שלומר עיצוב תעשייתי ועופר (25), שמנהל ולהתקדם."

בשנות השישים היתה ריקי המאירת הכי עסוקה בארץ, עבדה בעתים ובמשרדי מרסו. בקטע מסוים נדעה את האיוורר שובת עיצוב אופנה וקטנה מפעלים רבים, ואף היתה יועצת האופנה של מכון הייצוא. יום אחד הלטיה שהגיע הזמן להיות עצמאית, ופתחה עם בלעך גלץ, מהגרם במקצוע, מפעל בתל אביב שהיה להצלחה מירית.

"השמע אבסורדי, אבל ההצלחה מהירה והו גמרה אותנו", אומרת ריקי. "כבר אחת קבלנו הזמנות ענקיות לייצא מנעויות כלנו יוקרתיות כמו 'בון ג'י' בלונדון ורימוןגריילס בניו יורק. לא היה לנו ריחן חוזר. לחינו כסף מהנקים וגאלצנו להביא לעסק עוד שותפים, צער שלא היה בנון. אחרי ארבע שנים מרגנו את העסק עם חובות שמשך שנים שלמנו ממסכדותינו. רק לאחרונה גמנו את חשלוס האחרון. א ה הגיעה ההצעה לעבוד בפאריס.

תחילה אצל יצרני אופנה - ז'ק פיזאנטי, רה זאק וקארול - ואחריהן כעתידנית בעתים ובמשרדי מרסו. בקטע מסוים נדעה את האיוורר שובת עיצוב אופנה וקטנה מפעלים רבים, ואף היתה יועצת האופנה של מכון הייצוא. יום אחד הלטיה שהגיע הזמן להיות עצמאית, ופתחה עם בלעך גלץ, מהגרם במקצוע, מפעל בתל אביב שהיה להצלחה מירית.

"השמע אבסורדי, אבל ההצלחה מהירה והו גמרה אותנו", אומרת ריקי. "כבר אחת קבלנו הזמנות ענקיות לייצא מנעויות כלנו יוקרתיות כמו 'בון ג'י' בלונדון ורימוןגריילס בניו יורק. לא היה לנו ריחן חוזר. לחינו כסף מהנקים וגאלצנו להביא לעסק עוד שותפים, צער שלא היה בנון. אחרי ארבע שנים מרגנו את העסק עם חובות שמשך שנים שלמנו ממסכדותינו. רק לאחרונה גמנו את חשלוס האחרון. א ה הגיעה ההצעה לעבוד בפאריס.

אחת מתחזיותיה של ריקי בן ארי לקיץ '88: אפשר להתחיל כבר עכשיו

תחילה אצל יצרני אופנה - ז'ק פיזאנטי, רה זאק וקארול - ואחריהן כעתידנית בעתים ובמשרדי מרסו. בקטע מסוים נדעה את האיוורר שובת עיצוב אופנה וקטנה מפעלים רבים, ואף היתה יועצת האופנה של מכון הייצוא. יום אחד הלטיה שהגיע הזמן להיות עצמאית, ופתחה עם בלעך גלץ, מהגרם במקצוע, מפעל בתל אביב שהיה להצלחה מירית.

"השמע אבסורדי, אבל ההצלחה מהירה והו גמרה אותנו", אומרת ריקי. "כבר אחת קבלנו הזמנות ענקיות לייצא מנעויות כלנו יוקרתיות כמו 'בון ג'י' בלונדון ורימוןגריילס בניו יורק. לא היה לנו ריחן חוזר. לחינו כסף מהנקים וגאלצנו להביא לעסק עוד שותפים, צער שלא היה בנון. אחרי ארבע שנים מרגנו את העסק עם חובות שמשך שנים שלמנו ממסכדותינו. רק לאחרונה גמנו את חשלוס האחרון. א ה הגיעה ההצעה לעבוד בפאריס.

תחילה אצל יצרני אופנה - ז'ק פיזאנטי, רה זאק וקארול - ואחריהן כעתידנית בעתים ובמשרדי מרסו. בקטע מסוים נדעה את האיוורר שובת עיצוב אופנה וקטנה מפעלים רבים, ואף היתה יועצת האופנה של מכון הייצוא. יום אחד הלטיה שהגיע הזמן להיות עצמאית, ופתחה עם בלעך גלץ, מהגרם במקצוע, מפעל בתל אביב שהיה להצלחה מירית.

תחילה אצל יצרני אופנה - ז'ק פיזאנטי, רה זאק וקארול - ואחריהן כעתידנית בעתים ובמשרדי מרסו. בקטע מסוים נדעה את האיוורר שובת עיצוב אופנה וקטנה מפעלים רבים, ואף היתה יועצת האופנה של מכון הייצוא. יום אחד הלטיה שהגיע הזמן להיות עצמאית, ופתחה עם בלעך גלץ, מהגרם במקצוע, מפעל בתל אביב שהיה להצלחה מירית.

תחילה אצל יצרני אופנה - ז'ק פיזאנטי, רה זאק וקארול - ואחריהן כעתידנית בעתים ובמשרדי מרסו. בקטע מסוים נדעה את האיוורר שובת עיצוב אופנה וקטנה מפעלים רבים, ואף היתה יועצת האופנה של מכון הייצוא. יום אחד הלטיה שהגיע הזמן להיות עצמאית, ופתחה עם בלעך גלץ, מהגרם במקצוע, מפעל בתל אביב שהיה להצלחה מירית.

תחילה אצל יצרני אופנה - ז'ק פיזאנטי, רה זאק וקארול - ואחריהן כעתידנית בעתים ובמשרדי מרסו. בקטע מסוים נדעה את האיוורר שובת עיצוב אופנה וקטנה מפעלים רבים, ואף היתה יועצת האופנה של מכון הייצוא. יום אחד הלטיה שהגיע הזמן להיות עצמאית, ופתחה עם בלעך גלץ, מהגרם במקצוע, מפעל בתל אביב שהיה להצלחה מירית.

יהודית חנוך

מעריב

השבוע לפני 35 שנה

אילת זבתה למשטרה

פיקוק הרוב בהפועל
 ודחל תפולגה עקב חילוקי
 תחשיבים בין ראשי הוועדה
 למסובים ב. שפירא וחבר

[illegible][illegible]

תאריך: 1954
 מס' תעודת זהות: 123456789
 שם: אברהם יצחק
 מועד: 15.05.54
 מקום: תל אביב

Discussion

העיר העתיקה הוסבת עיר

תהי' - קבל אד"פאצ' נכא
ר אש
העתון היוצא לאור בעד חז' -
יקה. מתולדן מרה, שמשרי המי
שלח שם מעבדים לרבת עמון
עזרי מחרוקט מחושביה. אמ'
ור להתהלך שעות בעד ולמנוש
ורחובתה רב עניים שנים כמ'
ים לחז' מאן, וכל זו חז' בן
היהודים מעבירים כל הזמן
חלוקת חרשות של משרד ומד'
שלח לירושלים חרשות מחזים
חז' חז'.

חיסה מחבונת להגיע תור
ים מספר לאוכלוסיה של חצי

[illegible]

ג'עזע

ידידים
הנה קהל המוסדות והחברות
המשתתפות בהצגות לילדים
שהן רוצות לעזור בהוצאת
הספר הזה. הן יוכלו לשלוח לנו
עיתונים, חוברות, חפצים
והמחנה של החתום
הנה חפץ מזה. אנחנו
המחנה והחברות המוסדות

ראש חכמשהלח' וזו

[illegible]

נִקְבְּעוּ מְדִירִים מֵאִסְרֵי מֶלֶךְ
נִקְלִי מֶלֶךְ מֵעֲבֹדַת ה' וְנִתְּנִי

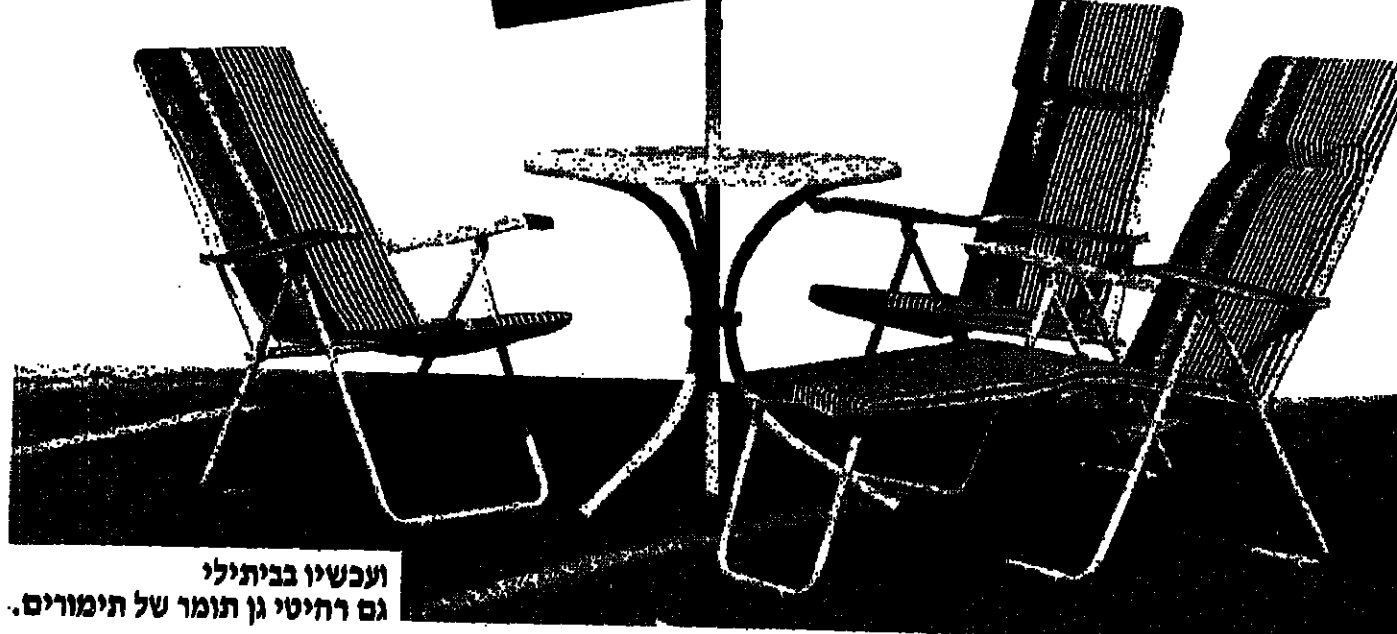

החמיר לצרכן הוא 210
י לנעלי גבר חצאית 200
י עם סוליה כמולתו 200
י לנעליים שלמות. 150
ת יעלו 13,370 ל"י 150
י נעליים סגורות.

מחירי פירות

תקדים
י"ארה"מ
תוכנית לימודים

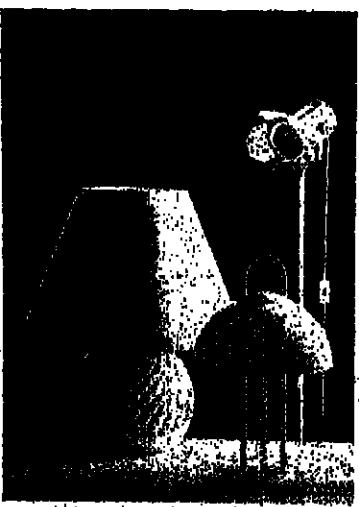
שם: _____
 כתובת: _____
 תל: _____

באספות חזקתו
התגברת חזקתו
הוא כן חזק
הוא חזק חזק

**עכשיו בביתילי
גם רחיטי גן תומר של תימורים.**

בלעדיים בעיצוב מתקדם, חמיכל תאחרות
בגופי תאורת.

טקסטיל לבית
שפע מוצרי טקסטיל לבית, מוצעים משקעים עם
אפשרויות לשינוי צבעים, דוגמאות ודונונים.
כריות, מעבות, שמיות לקיץ ולחורף באיכות
מעולה.

שטחים אומנותיים בעבודת יד, בסגנונות
שונים, בצבעים ודוגמאות מרחיבי עין. צריך
לבוא ולראות.

_____

_____

נבא חלל מינת מדיעין (מול איצטדיון ר"ג) קוי
אטובוס - 20, 21, 23, 40, 42, 67.

שעות פתיחה:
 20.00 - 10.00: מים חיים
 21.00 - 10.00: מים חיים
 13.00 - 09.00: לוגי שטן חסידי קנור במצ"ש

נרבות שלון - ליל חדרי שינה - עינות. מוצרי
חיותי בחילי. מראות ואזורי אפסטיית -
לכל מוצרי חשול בתיים - א.ל.מ. מוצרי
ועות חוצר. תומר של חישמול.

_____

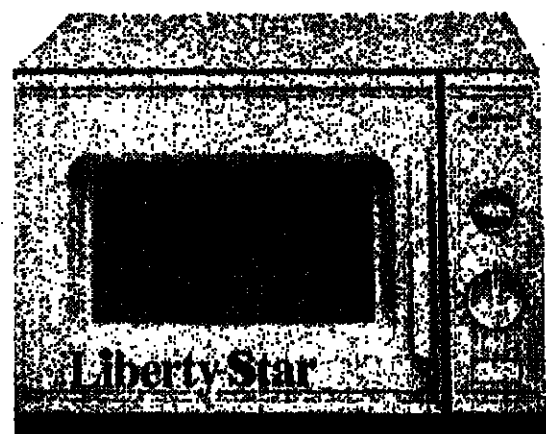
100

ל אחד עם לילוןדון!

לילוןדון - המעלה אתכם אל עולם המבצע
לילוןדון - המעלה אתכם אל עולם המבצע
לילוןדון - המעלה אתכם אל עולם המבצע

זהו המבצע הלוהט ביותר
בעולם המיקרוגל! כשתקנו
את המיקרוגל המשובח
ליברטי סטאר של סאני מדגם
EM-2405 או EM-2505
תקבלו בו במקום שובר זכות
לכרטיס מיהלילוןדון הלוך
ושוב ללא הגרלה (בתוקף עד
31.3.88) ויש לכם מיקרוגל
מעולה אשר מאחוריו עומדת
מעצמת אלקטרוניקה המייצרת
מיליוני מכשירי מיקרוגל בעולם.

כמוף לתקנון המבצע. עד גמר המלאי
* ללא מיסים

בכל בתי הכל-בו של
המשוביר לצרכן

מועדון מטיילי מערב
מועדון מטיילי מערב
מועדון מטיילי מערב

הרצאות וערבי יען

הרצאות:
סידרת הרצאות מיוחדת לקראת טיולי הקיץ בתי
ציוני אמריקה, רח' דניאל פריש 1, תל-אביב -
23.5.87 - מוצאי-שבת:
20.00 - הונגריה - אוסטריה
20.00 - סקנדינביה
21.00 - איטליה
21.00 - קניה
25.5.87 - יום שני:
20.00 - תורכיה
21.00 - המזרח הרחוק

ערבי יען:
* המזרח הרחוק - יען מיוחד לטיולים בתי
זה ינתן בכל יום חמישי, במלון פאלאס, רח'
הירקון 277, תל אביב, חדר 220, בשעה 18.30
טלפון: 5465496.
* דרום אמריקה - יען אישי למעוניינים
לטייל בדרום אמריקה בטיולי, ינתן בכל יום
חמישי, במועדון מטיילי מערב, רח' קרליבך 2
ת"א, טל 03-439207, עי גולי חסקין - ממדריכי
נאות הכיכר, בין השעות 16.00 עד 18.00.

טיולי קיץ 1987

לגלות עולם נסתר עם
מדריכי "נאות הכיכר"

- * תורכיה - מערב ומזרח. 10-18-19-20 יום.
- * יוגוסלביה - איטליה. 16-18-19 יום.
- * יוגוסלביה - הונגריה - אוסטריה. 17-18-23 יום.
- * מולין - הונגריה. 15 יום.
- * ספרד - מורטוגל והפירנאים. 15-20-21 יום.
- * דרום אמריקה. 20-23-32 יום.
- * ספארי בקניה. 9-16-23 יום.
- * סקנדינביה. 18 יום.
- * המזרח הרחוק. 30-35 יום.
- * טיולים בדגש מיוחד - לחובבי טבע, אמנות או תיאטרון.

הנחה של עד 7% בטיולי הקיץ של "נאות הכיכר"

חופשות וטיולים בחג העשועות

- * חופשה במלון "לרום" בירושלים. (חמישה כוכבים). 6/6/87 - 2.
- * סיורים מדריכים באזור ירושלים, פגישת עם העתונות, אירועות תג וערב שבת חגיגות, חצי פנסיון.
- * חופשה וטיולים בשמורות הטבע והמפלים בגליל העליון. 6/6/87 - 2.
- * 4 לילות במלון יטף הגליל בהר כנען (שלושה כוכבים), חצי פנסיון, חרקה, ערב תקשורת עם עיתונאי מעריב, סיורים מדריכים באוטובוס באזור (כולל כניסות באטרנים).
- * מדבר יהודה. 3/6/87 - 2.
- * לילה בכפר הנופש ימצוקי דרעות ויום סיור ברכב מדברי לתצפית נחל דרבה, ראס נקב חמיר, חירבת טנקושיה, חירבת אדור, רוגום אל נאקב.
- * 3 ימי טיול ונופש במלון "מרגוע" ערד. 4/6/87 - 2.
- * 2 לילות במלון יטף הגליל בהר כנען על בסיס חצי פנסיון, ביקורים באטר מערות קומראן, שמורת עין גדי, מצדה, מרצאות עין גדי, מפגש רמון - מרכז המבקרים החדש, מכונס רמון.
- * סמינר מיוחד בשיתוף עם "שרשים" - נושא: חקמית ישראל.
- * הסמינר יתקיים בירושלים במלון "מגדל חכמות" בתאריכים: 3/6/87 - 2.

טיולי יום בארץ

יום טיול לגוש עציון. תאריך: 10.6.87.
יום טיול לבית חור וסוף המדבר. תאריך: 10.6.87.

טיולי גנדר בהווי דתי ואוכל כשר

- * אנו מציעים בקיץ 1987 (תשמ"ז) טיולים וחופשות ליעדים הבאים:
- * ארה"ב
- * המזרח הרחוק
- * אירופה חקלאסית
- * סקנדינביה
- * ספרד - מורטוגל
- * יוגוסלביה - הונגריה
- * טיולים מיוחדים לצעירים ולגיל הזהב